

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

2025. március 9.

Mandabokor

Istentisztelet

Cím: A keresztt alatt

Szeretet gyülekezet! Drága testvérek! **(1. dia)**

Sokat őrlődtem a szívemben, hogy milyen Igével jöjjenek ma hozzátok. Szempont volt, **(2. dia)** hogy milyen Ige van kijelölve számunkra, hogy **(2/a dia)** megkezdődik a böjti időszak, hogy **(2/b dia)** nőnap van mögöttünk, s azért jó lenne megemlíteni őket, hiszen bőven említésre méltók. Gondolkodtam azon, hogy **(2/c dia)** kiemelek egy nőt a Bibliából, hiszen nagyon sok jó példát lehetne említeni a Szentírásból. Aztán valahogy a mára kijelölt Ige erősödött meg bennem, mert benne van minden olyan szempont, amelyen gondolkodtam. Az Ige, amely ki van jelölve Útmutatónkban számunkra, a böjti időszak kezdete, hiszen böjtben az ember elcsendesedik és végig gondolja, hogy mit rontott el, és benne van a nő Éva személyében, mint az ember, az emberiség megtestesítője, aki a bűn elkövetője és egyben

áldozata is. Hallgassuk meg azt az Igét, amely ki lett jelölve számunkra Mózes 1. könyvéből, a 3. fejezet 1-13 versét a következőképpen:

(3. dia) ¹A kígyó pedig ravaszabb volt minden vadállatnál, amelyet az ÚRisten alkotott. Ezt kérdezte az asszonytól: Csakugyan azt mondta Isten, hogy a kert egyetlen fájáról sem ehetetek? ²Az asszony így felelt a kígyónak: A kert fáinak gyümölcséből ehetünk, ³csak annak a fának a gyümölcséről, amely a kert közepén áll, mondta Isten: Ne egyetek abból, ne is érintsétek, hogy meg ne haljatok! **(4. dia)** ⁴A kígyó erre így felelt az asszonynak: Dehogyan haltok meg! ⁵Hanem jól tudja Isten, hogy azon a napon, amelyen esztek belőle, megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten: tudni fogjátok, mi a jó és mi a rossz. ⁶Az asszony úgy látta, hogy jó volna enni arról a fáról, hogy csábítja a szemet, és kívánatos is az a fa, mert okossá tesz: szakított hát a gyümölcséből, és evett. Adott a vele levő férjének is, és ő is evett. **(5. dia)** ⁷Ekkor megnyílt mindkettőjük szeme, és észrevették, hogy meztelenek. Ezért fügefaleveleket fűztek össze, és ágyékkötőket készítettek maguknak. ⁸Amikor aztán meghallották az ÚRisten hangját, amint szellős alkonyatkor sétált a kertben, az ember és a felesége elrejtőzött az ÚRisten elől a kert fái között. ⁹De az ÚRisten kiáltott az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

embernek, és ezt kérdezte: Hol vagy? (6. dia) ¹⁰Az ember így felelt: **Meghallottam hangodat a kertben, és megijedtem, mert meztelen vagyok, és ezért elrejtőztem.** ¹¹Az Isten erre azt kérdezte: **Ki mondta meg neked, hogy meztelen vagy? Talán ettől arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél?** ¹²Az ember így felelt: **Az asszony, akit mellém adtál, ő adott nekem a fáról, ezért ettem.** ¹³Akkor az ÚRisten ezt kérdezte az asszonytól: **Mit tettél? Az asszony így felelt: A kígyó szedett rá, ezért ettem.”** I Móz 3,1-13

Előzményként annyit el kell mondani, hogy az a teremtett világ, amiben élt **(7. dia)** Ádám és Éva, egy csodálatos, harmonikus, kiegyensúlyozott, bűn nélküli, irigység, bánat, fájdalom, bántás, sértettség nélküli világ volt, ahol könny is csak azért folyt, mert úgy meg tudta egymást nevetetni Ádám és Éva, mert annyiszor meg tudta vidámítani Ádám Évát, vagy Éva Ádámot, hogy örömkönnyekek csorogtak végig az arcukon, mert a teremtett világban való gyönyörködés örömkönnyekeket csalt az első emberpár szemébe. Éva Ádám mellett igazán boldog feleség és Ádám Éva mellett igazán boldog férj volt. Egy filmbe illő élet, amely valóság volt, mert minden tökéletes volt. Ádám minden

nap dolgozott, őrizte és művelte a kertet, a feleség megfőzte, amit Ádám hazavitt. Ádámnak nem kellett kapálni a konyhakertet, mert gaz sem volt, hanem csak öntözni és gyönyörködni kellett abban, ahogy növekedett napról napra a termés. Talán unalmasnak tűnhet ez az élet, de inkább irigylésre méltó, hogy semmi nem árnyékolta be sem a munkát, sem az emberi kapcsolatokat. Ádám és Éva boldog párt alkottak, boldog házasok voltak. El sem tudjuk képzelni, hogy milyen lehetett az az élet, mert fel sem tudjuk fogni, milyen lehetett veszekedés, emelt hang, fenyegetés, félelem, bántás nélkül élni, ahol nem volt szükség bocsánat kérésre és megbocsátásra, mert sem Éva Ádámot, sem Ádám Évát nem bántotta meg. Egy ilyen világban éltek. Ádám és Éva nem érzékelt semmit abból a bukott angyali világból, amikor néhány angyal fellázadt Istennel szemben, mert Isten pajzsként emelkedett az emberpár fölé. Ők semmit sem érzékeltek abból a démoni világból, mert Isten védelmezte őket. Ezt a csodálatos világot, harmonikus kapcsolatot törte meg a Sátán csapdája és az Istennel szembeni engedetlenség. **(8. dia)** A

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Sátán egy napon kígyó formájában sziszegve megszólította Évát. Az asszonyt, mert a Sátán is tudta a teremtettségi rendből, hogy egy nőt hamarabb lehet kizökkenteni az egyensúlyából, hamarabb lehet elbizonytalanítani, hamarabb lehet kétséget támasztani a szívében. Ezek a mondatok nem a nők ellen vannak, hanem egy olyan ténymegállapítás, egy olyan személyiségbeli különbség, amelyet tudomásul kell venni. Tudomásul kell venni és nagyon jól kell ismerni azokat a nemi különbségeket, amelyek a teremtettségi rendünkből adódnak. Ezzel sem a férfit, sem a nőt nem szeretnénk megbántani, hanem egyszerűen ismernünk kell magunkat, hogy férfiként vagy nőként milyen pozitívumaink és negatívumaink vannak. Egy nő a teremtettségi rendjéből **(9. dia)** fakadóan emocionális, egy férfi racionális. Ennek egy házasságban meg van az előnye és meg van a hátránya, de a kettő együtt csodálatosan, szépen kiegészíti egymást. Én nem tudnék a felségem nélkül élni, gyermeket nevelni, feladataimat elvégezni, de hasonló módon gondolja a felségem, hogy ő sem tudna nélkülem élni, gyermeket nevelni, feladatait

elvégezni. Olyan gyönyörű a héber nyelvi, amely ezt a két nemet mutatja be. **(10. dia)** A férfiember héberül **férfi is** **איש**, az asszonyember **nő isá** **אשה**. Kiejtésben egyetlen betű a különbség, egy „a” betű jelöli a különbséget, amely azt is kifejezi, hogy teljesen egyek, de mégis különbözőek.

A Sátán kígyó formájában megszólította Évát, mert tudta, hogy elég ügyes és ravasz ahhoz, hogy meginogtassa a feleséget, a nőt, az asszony beteg sebezhető annyira, hogy kibillentse abból az egyensúlyból, harmóniából, amiben élt a férjével és Istennel.

Már a kérdésével is megtévesztette, becsapta Évát, hiszen azt mondta a kígyó **(11. dia)**: „**Csakugyan azt mondta Isten, hogy a kert egyetlen fájáról sem ehettek?**” I Móz 3,1b. Ilyet nem mondott Isten! A Sátán hazudott és ezzel a hazugságával vitte be Évát is a hazugság zsákutcájába. Isten mit mondott? **(12. dia)** „**¹⁶Ezt parancsolta az Úristen az embernek: A kert minden fájáról szabadon ehetsz,¹⁷de a jó és a rossz**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

tudásának fájáról nem ehetsz, mert ha eszel róla, meg kell haldod.” I Móz 2,16-17. Itt meg kell állnunk egy pillanatra, mert egy nagyon fontos házassággal kapcsolatos intésre hívja fel a figyelmet az Ige. Ezt a mondatot Isten akkor mondta, amikor Éva még nem volt. Ezt a mondatot Ádámnak mondta, tudniillik ezután a mondat után olvashatjuk, hogy **(13. dia)** „¹⁸**Az után ezt mondta az ÚRisten: Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat. [...]** ²¹**Mély álmod bocsátott azért az ÚRisten az emberre, és az elaludt. Akkor kivette az egyik oldalbordáját, és húst tett a helyére.** ²²**Az emberből kivett oldalbordát asszonnyá formálta az ÚRisten, és odavitte az emberhez.** ²³**Akkor ezt mondta az ember: Ez most már csontomból való csont, testemből való test. Asszonyember legyen a neve: mert férfiemberből vétetett.”** I Móz 2,18.21-23. Miután elmondott mindent Isten a férfinak, utána teremtette Ádamból Évát. Tehát Éva nem volt ott! Ezért joggal mondhatná Éva, hogy nem voltam ott, honnan tudhattam volna?! Egy házasságnak éppen az egyik legfontosabb eleme a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

beszélgetés. Mindennek a megbeszélése. Az Isten Igéjéről való közös elmélkedés. Honnan tudhatta volna Éva, mit mondott Isten? Onnan, hogy Ádám és Éva beszélgetnek Isten szaváról, Isten Igéjéről, arról, amit Isten Ádám szívére helyezett. Ez egy olyan fontos mondat volt, amit meg kellett osztania Ádámnak Évával. Ádám tartozott felelősséggel Éváért. Csütörtökön férfikör volt, ahol éppen arról beszélgettünk, hogy mindenért mi tartozunk felelősséggel. A felelősséget Isten a férfira ruházta. Mi tartozunk felelősséggel a feleségünk iránt. Nem vonhatjuk ki magunkat ezalól. **(14. dia)** Mi, férfiak tartozunk elsősorban felelősséggel a család anyagi biztonságáért, mi tartozunk elsősorban felelősséggel azért **(14/a dia)**, hogy a családjunk jön-e gyülekezetbe, olvasunk-e együtt, közösen Igét. Mi, férfiak tartozunk elsősorban felelősséggel azért **(14/b dia)**, ha gyermekeink nevetlenek, engedetlenek és tiszteletlenek. Mi, férfiak vagyunk felelősséggel felruházva és mi tartozunk felelősséggel a feleségünk iránt. Ádám is felelős volt a feleségéért, Éváért. Nem Évát kell hibáztatni, hogy elrontotta az egész életet, hanem

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Ádámot kell számon kérni, hogy hol volt férfiként, férjként. Miért nem mondta el, miért nem beszélt meg Évával Isten Szavát, Igéjét?! A bűneset után nem Évát kéri számon Isten, hanem Ádámot! Azt olvassuk az Igében, ezt kérdezi Isten **(15. dia)**:

וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל-הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּכָּה:

„**De az ÚRisten kiáltott az embernek, és ezt kérdezte: Hol vagy?**” I Móz 3,9. Hol vagy Ádám? Hol voltál akkor, amikor beszélgetned kellett volna a feleségeddel, amikor mellette kellett volna lenned, amikor egyedül volt?! Hol voltál? Nem volt ott! Magára hagyta, csendben volt. A történet nagyon jól kifejezi Ádám helyzetét! Nem tudjuk pontosan, de a kígyóval való beszélgetésből két dolgot sejtethetünk **(16. dia)**:

1. Ha ott volt Ádám, akkor végig csendben volt
2. Ha nem volt ott Ádám, miért hagyta egyedül, miért hagyta magára a feleségét?

Hol volt a férj, hol volt Ádám? Hol volt, amikor közbe kellett volna szólnia? Szóvivő kellett volna lennie, s azonnal közbe kellett volna szólnia, hogy Isten nem ezt mondta, miért hazudsz

kígyó? Segítenie, tanácsolnia kellett volna a feleségét, de nem tette és csendben volt. És tudjuk, hogy **(17. dia)** „*bűnösök között cinkos, aki néma.*” Végig hallgatott, ha ott volt.

Ha nem volt ott, amikor a feleségét megszólította a kígyó, akkor hol volt? Miért hagyta magára Évát? Nem lehet, hogy azért van annyi magányos „Éva” korunkban, mert az „Ádámok” nincsenek mellettük? Elhagyják őket, magányosak, egyedül vannak, egyedül kell megbirkózniuk a nehézségekkel, a feladataikkal, a kihívásaikkal? Nem ők a hibásak, hanem mi, férfiak, mert egyedül hagytuk őket, amikor mellettük lett volna a helyünk. Hol vagytok Ádámok? Bennünket kér Isten számon! Bennünket von Isten felelősségre? Magára hagyjuk őket. Egyedül hagyjuk őket a döntéseikben és aztán hoznak egy döntést, amit a szívük, a szemük, az érzésük diktál, utána pedig van képünk azt mondani, amit Ádám mondott **(18. dia)**: „**Az asszony, akit mellém adtál, ő adott nekem a fáról, ezért ettem.**” I Móz 3,12. Nézzétek meg, mi történt?! Ahogy szakítottak annak a fának a gyümölcséből, amire azt mondta Isten, hogy ne tegyétek, **(19. dia)** *megnyílt a*

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

szemük. Észrevették, hogy mezítelenek. De hát addig is mezítelenek voltak? Fügefa levéllel eltakarják magukat. („**Ezért fügefaleveleket fűztek össze, és ágyékkötőket készítettek maguknak.**” I Móz 3,7). A bűnesettel belép az ember életébe a sok takargatni való, amit el kell takarni. Minden erőfeszítésünkkel azon vagyunk, hogy eltakarjuk az igazságot, a valóságot, ezért mellébeszélünk, félrebeszélünk, másokat hibáztatunk, kifogásokat mondunk, hazudunk, másokra tereljük a szót, a figyelmet. Annyi mindennek takarózunk, mentegetőzünk és mindig van egy „fügefalevél”, amivel el akarjuk takarni az igazságot. Ádám is így tett, takarózott, mentegetőzött. Nézzük meg még egyszer, mit mondott? **(20. dia): „Az asszony, akit mellém adtál, ő adott nekem a fáról, ezért ettem.”** I Móz 3,12. Mi ez, ha nem a mentegetőzés takarója? „Az asszony, akit mellém adtál, ő adott...”. Mindenki hibás! Az asszony is, meg Te is, Uram, mert ilyen asszonyt adtál nekem. Jól felnyílt a szeme, – vagy ahogy szokták mondani – jól kinyílt a csipája Ádámnak! Neked milyen takaród van? Mivel mented a bőrödöt a felelősség alól? Mivel

hibáztatod a feleségedet, amiért te lennél a hibás?! Amiért Isten téged kérne számon? Mivel mentegetőzől? Nem veszed észre, hogy Isten téged kér számon? Lehet itt okolni, meg hibáztatni, a másokra kenni a dolgokat, de nem veszed észre, hogy te vagy a hibás, mert nem voltál ott, pedig ott kellett volna lenned mellette, nem volt benned féltőn szerető szó, nem emlékeztetted Isten szavára, amikor Isten Szavának szóvivője kellett volna, hogy legyél?! Mert nem voltál a család apja-papja?

Minden mentegetőzésben magunkat akarjuk mentegetni! Felmenteni a felelősség alól, a számonkérés alól! Ádám is ezt tette, ezért nem volt férfiként és férjként a helyén! Erre akarja ráirányítani figyelmét Isten a kérdésével, Hol vagy?

(21. dia) Ahogy szakítottak annak a fának a gyümölcséből, amire azt mondta Isten, hogy ne tegyétek, *elrejtőzött az ember.*

„**Meghallottam hangodat a kertben, és megijedtem, mert meztelen vagyok, és ezért elrejtőztem.**” I Móz 3,10

- A bűnesettel belép az ember életébe **a félelem.**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Eddig nem ismerték a félelmet, a bizonytalanságot, a kiszolgáltatottságot, s most hirtelen ez a nagy ismeretlen úrrá lesz a szívükben. Ez a félelem pedig a mai napig átjár mindent. Annyi mindentől tud félni, rettegni, mert az ember elveszítette azt a stabilitást jelentő Istent, aki mellett nem volt félelem. Most pedig a fák közé bújt, elrejtőzött.

A böjti időszak éppen arra szeretne felkészíteni – ahogy az ősevangélium is a 15. versben már egy előkészítése a Megváltónak, Jézus Krisztus jövetelének, amikor azt olvashatjuk néhány verssel később **(22. dia): „¹⁵Ellenségeskedést támasztok közted és az asszony közt, a te utódod és az ő utódja közt: ő a fejedet tapossa, te meg a sarkát mardosod.”** I Móz 3,15. Ő eltaposta a Kígyót, a Sátánt. A bűnt felvitte a keresztfára, ezért nekünk nem a fák közé kell rejtőzöknünk, hanem a keresztfához kell mennünk, ott lehetünk mindenünk. Oda lehet menni a keresztlába, Jézus lábai elé és a takargatás, mentegőzés helyett ott tehetjük le mindazokat, amelyek fájnak, amelyek

nyomasztanak. Füle Lajos olyan szépen fogalmazta ezt meg **(23. dia):**

Füle Lajos: A KERESZT ALATT

A keresztlába lábnyomokkal, könnyel és megbocsátott bűnnel van tele.

A keresztlát mindig dönt az ember Jézus mellett - vagy éppen ellene.

Lehet odajönni ehhez a fához Ádámokként, Évákként, mulasztásokkal, fájdalmakkal, bűnökkel, sértettségekkel, bántásokkal, könnyekkel, s ott döntheted el, hogy Vele folytatod, vagy nélküle! A bűnbeesés története engem leplez le, az én rejtőzködő, félelmekkel, kétségekkel teli életemet, de egyben oda vonzhat a kereszthez, Jézus Krisztushoz, akivel újat lehet kezdeni egy elrontott élettel, kapcsolatokkal, házasságokkal. Legyen ott a te lábnyomod, a te könnyed is a keresztlát. Lehetsz Ádám, vagy Éva, gyere a keresztlát alá!

Ámen!